

Опитомяване на костенурка. — Костенурката е полезно животно и нѣкои хора се хранятъ отъ месото ѝ, което било много сладко. Единъ германски докторъ билъ голѣмъ любителъ на костенурката, хранѣлъ се отъ месото и яйцата ѝ, та се запретналъ да опитоми поне една такава. Той зельмлада костенурка, носилъ я изъ кжщата си, милвалъ я, оставялъ я въ градината да се разхожда и по нѣколко пжти на день я викалъ при себе си, като ѝ давалъ храна. Съ голѣми упражнения най-сетне сполучилъ да я привикне — щомъ я повика, тя да отиде при него и да очаква храна или нѣкое сладко за нея нѣщо. За повикването на животното домашнитѣ свирили съ пияно. Костенурката чувала добре. И щомъ нѣкой я повика на име или засвири, тя излизала отъ скривалището си въ градината и отивала да види, защо я викатъ. Така тя се научила да влиза въ кжщи, да се доближава и топли до огъня, ако е студено, и да дава да я чешатъ по гушката, безъ да си крие главата.. Най-сетне костеното животно се научило на обѣдъ само да отива въ трапезарията и да чака подъ масата да му дадатъ храна. А нѣкога костенурката се изправяла на заднитѣ си крака като куче и сама си искала.

